

Högstycket .†

Äker i Ry vid
lagaskifte 1835;

Nora s:n

Nora tg., Västernorr. l.

högstycke* u. högstytze*

Högstycket Lsk hdl. 1835.

hög adj., hög, hög sbt. m., hög.

stycke ä., stycka sbt. n., stycke; äkerstycke, äker.

Sven Hiller 1936.